

Colette: sázka na špatného koně

Kýčovitá stylizace Lustigovy novely o lásce v lágru se mívá s diváckým očekáváním

Filmová recenze

JANA PODSKALSKÁ

Není smutnějšího povzdechu v domácím filmu než nad zmarněnou látkou s mimořádně vysokými náklady. Colette, přepis stejnojmenné novely Arnošta Lustiga, jejíž rozpočet přesáhl 95 miliónů korun, je toho dokladem. Je to o to smutnější, že ji natočil Milan Cieslar, zkušený filmař, který má na kontě zdařilé historické filmy podle scénářů Vladimíra Křenera (Krev zmizelého nebo Pramen života).

V případě Colette sáhl vedle. Sporná je už volba námětu. Lustigova novela o lásce ke krásné Židovce, jež pomůže mladičkému Vilimu (autorovo alter ego) přestat hrůzy tábora, nemá klasický rámeček, je proudem obrazů, představ a pocitů uprostřed pekla nacistického lágru.

Tvůrci prozradí, jak příběh dopadne

Scénář napsal režisér s autorem, vznikla řada verzí. A už tady je první úskali filmu. Zarámování příběhu scénami ze současnosti působí uměle, navíc tvůrci prozradí, jak příběh dopadne. A připraví diváka o zvedavost a napětí.

Dialogům se místy nepodařilo dát věrohodný obsah, až příliš je znát, že určitá místa chtěli autoři rychle odvyprávět, jindy se uchylují k nešťastným obezličkám. Jako v případě monologů vytržených z knihy a zarámovaných snovými obrazy, jež na plátně vyhlížejí jako ukrutně chtěná

PŘÍBĚH. Jiří Mádla a Clemence Thioly – herecky nesourodý a nefungující milostný pár. Foto: Bioscop

romantika, zcela bez účinku na diváka.

Čtených věcí, jež se mívají s realitou, je tu víc: opakované počítačové záběry na kouřící komíny (aby bylo jasné, že jsme v lágru), zdůrazněný emblém hákového kříže na esákové hrnku či groteskní vyhlížející ruští „bojaři“ na koních ve finále. V takto podaném koncentračním panoptiku a nevyvážené struktuře příběhu postrádajícího jakékoli tajemství nelze očekávat divácké emoce.

Filmu se nepovedlo dát pevný tvar, příběh se rozpadá a stěží se u něj drží pozornost. O kýčovitě stylizované kameře jinak vynikajícího Marka Jáchy ani nemluvě. Proč průběh to červánkové svíceně ráno, v němž šéf lágru Weisac-

ker přehlíží s dalekohledem své „ovečky“?

Milan Cieslar má sklony k patosu a prosadil jej i do Colette. Milostné scény, zejména snové se siluetami na pozadí večerního jezera s kulísovou racků, působí jak z červené knihovny. A to se láska za mřížemi bez melodramatických kudrlinek natočit dá – vzpomeňme třeba na Nikolaevův Kousek nebe. Do výrazové pokory jeho filmu má Colette daleko. Její tvůrci vsadili na líbivý vizuální styl, který stvrdili i v obrazové postprodukci.

Co nepřesvědčí

Jiří Mádla, přestože není zcela ideální typ Vilího, hraje dobře, výborní jsou Helena Dvořáková nebo Andrej Hryc jako

dozorci. Zcela selhávající je ovšem Francouzka Clemence Thioly v titulní roli, z níž režisér nedokázal udělat přesvědčivou Colette. Pohledná brunetka prochází filmem, jako by se jí drama takřka netýkalo, a pronáší patetické věty typu „miláčku, chci tě živého, teď a v sobě“. Nešťastně je zvolený i český dabing, který korunuje zcela nepochopitelná volba hlasu Jiřího Bartošky, jehož nezaměnitelné chraptivé tónem udělal Danielu Brownovi v roli zestárlého Vilího medvědí službu.

Škoda, Colette možná mohla být další silnou adaptací Lustigových děl, vymkla se ale tvůrcům v samém počátku.

Hodnocení Deníku: ★ ★ ★ ☆ ☆

Česko Slovensko má **Talent**

Čtvrtá řada je tady

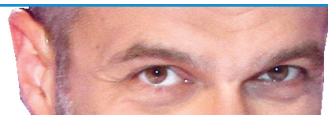
Praha – Letošní ročník startuje už v neděli 15. září na Primě a je plný změn. Talenty bude totiž hodnotit nejen hvězdná porota ve složení Bílá, Slávik, Mareš, letos přibude ještě čtvrtý, stejně důležitý člen poroty, a to televizní divák. Ten totiž právě po skončení dílu rozhodne, který ze soutěžících postoupí do semifinále.

„Každý rok mě někdo překvapil a já se těším, že i letos budu něčím naprosto uchvácená, že nebudu moct spát,“ dodává porotkyně Lucie Bílá. „Pamatuji si, jak jsem sám začínal, takže ode mě soutěžící dostanou plnou podporu,“ těší se nováček Leoš Mareš.

V neděli vystoupí nejlepší travesty umělkyně u nás Sofie Monstrozí, české All Saints v podání sexy koček z Four-same, geniální zpívání ve znakové řeči, uslyšíme Karla Gotta v němčině a mnoho dalších.

Navíc budeme svědky hodně riskantního, životu nebezpečného, odvážného kousku Leoše Mareše, který se nechá přemluvit a postaví se do Globu smrti při adrenalinové jízdě čtyř motorkářů v železné kouli o průměru 4,5 m přímo mezi ně. Ovšem má to háček, Lucie a Jaro mu musí slíbit, že tuhle „proceduru“ absolvují také! **(kul)**

Očima JARA SLÁVIKA

Začínáme. Ještě než do Mahenova divadla přijdou soutěžící, setkává se porota, moderátoři, režie, dramaturgie, zkrátka a dobře všichni, kdo nesou největší zodpovědnost za celou show.

Už první hodiny jsou náročné, do Brna jsem totiž přijel přímo z nočního natáčení upoutávek pro televizi Prima a JOJ. „Náročné“ je přitom spíš eufemismus skrývající fakt, že jsem dost otrávený, protože natáčení upoutávek se několikrát přesouvalo kvůli počasí. Výsledek ale dopadl skvěle, což mě těší.

V týdnu před začátkem Talentu jsem každopádně nespál několik nocí za sebou. Coby DJ jsem hrál na akci spojené s filmovým festivalem v Karlových Varech a poté na závěr velkého tanečního festivalu TopTrance společně s kolegy z Čech Michalem Burianem.

Setkání s lidmi kolem Ta-

lentu je každopádně příjemné. Všichni máme nějaké novinky. Lucie připravuje nové turné, Kuba má novou manželku a nové Porsche, Pyco má novou reklamu a právě se vrátil z Afriky, no a Leoš... ten má nově úplně všechno.

Letos je to vůbec poprvé v dějinách Talentu, co každý z nás bude v Brně po dobu natáčení bydlet úplně někde jinde. Což je vlastně dobře, alespoň předjeme zbytečné ponorkové nemoci. Lucie si vybrala své oblíbené Bobby Centrum, Leoš bydlí společně s moderátory v Holiday Inn u výstaviště, kde bude místo natáčet poslední den. Já jsem si za svůj dočasný domov zvolil hotel Barcelo přímo v centru města, abych mohl jednat chodit běhat a jednat jezdit po městě na svém low rider kole.

Ano. Image je důležitá. (Zápisky z natáčení)

Shirley Valentine po čtyřsté

Praha – One woman show Simony Stašové Shirley Valentine oslaví v Divadle ABC příští čtvrtek čtyřstou reprízu. Bravurní komedie Willyho Russella o hledání sebe sama měla premiéru v roce 2008 a od té doby se stala jednou z nejoblíbenějších inscenací Městských divadel pražských. Bude první z kulatých repríz, jež divadla ABC a Rokoko v letošní sezoně oslaví.

Skvěle napsané monodrama, v němž herečka ztvárňuje nejen Shirley, ale zároveň všechny postavy jejího mikrosvětá, je přímo stvořené pro Simonu Stašovou. „V Shirley Valentine mám ukryté všechno, co jsem za léta na jevišti a v životě posbírala a potkala. Svoje myšlenky, svoje úspěchy i prohry, svoje lásky i své nepřátele, svoje touhy i po-

chyby, svoje komplexy, radost ze života i strach ze smrti,“ říká Simona Stašová. **(kul)**

Simona Stašová Foto: MDP

Zajímavá expozice: Et cetera. Čili A tak dál

JANA PODSKALSKÁ

Praha – Et cetera. Čili A tak dál. To je pozoruhodná expozice, kterou zkraje týdne otevřel pro veřejnost Italský kulturní institut v Praze. „Navazujeme tím na předchozí projekty, které jsme v Praze realizovali na téma socialistického realismu a jejichž prostřednictvím chceme vést dialog mezi italskou a českou kulturou,“ otevřel expozici architekt, sběratel a prezident nadace Eleutheria, jež má nad výstavou záštitu, Francesco A. Razetto.

Jeho nadace na podporu výtvarného umění už má na kontě mj. velkou výstavu Socialistický realismus v Československu 1948–1989 v galerii Mánes. „Tentokrát jsme si položili otázku: kam se 25 let po revolu-

ZAHRADY Orcharda Kocourka. Foto: IKI

ci české umění posunulo, co nového se na výtvarné scéně stalo?“ vysvětluje Razetto impuls k výstavě i její název. „Oslovili

jme prostřednictvím sociálních sítí české umělce do čtyřiceti let, aby nám poslali tři ukázky svých děl. Podmínkou kromě věkové hranice bylo, aby měli českou národnost a působili v Česku aspoň deset let.“

Přihlásilo se sedm set autorů, a jak potvrzují italscí kurátoři, s díly na mimořádně vysoké úrovni, s velkou vitalitou i tematickou pestrostí. Dvanáct z nich (které vybrala expertní mezinárodní komise) teď představuje expozice Et cetera, která potrvá do konce září a poté putuje do Říma.

Najdeme tu snivé horizonty Zdenka Trse pracující s odstíny šedé, syrové industriální motivy měst Martina Matouška, geometrická díla Hany Babak vytvářená vrstvením materiálů (působivý je bílý

mušličkový obraz), nakousnutá kovová jablka s téměř metrovým průměrem (Zakázané ovoce) Ondřeje Olivy, portréty Jana Mikulky kombinující fotorealismus a malbu nebo křehké poetické „zahrady“ uzavřené do světa starých okenních rámu z dílny Orcharda Kocourka. Z dalších výtvarníků jsou zastoupeni Jakub Matuška, Jan Kaláb, Roman Týc, Jakub Nepraš, Tetse Ontari a Matěj Rejl.

Za pozornost stojí medailonky s autory natočené na videa umístěná u instalací děl a také některá jejich motta vystihující krom smyslu pro humor i to, co stojí za tvorbou mladých umělců. Za všechny alespoň jedno od Ondřeje Olivy: „Umění je vstát před jedenáctou a ne dívat se dlouho z okna...“

INZERCE

PARK MIRAKULUM MILOVICE 10 HEKTARŮ ZÁŽITKŮ PRO VAŠI RODINU

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT?

- desítky herních prvků pro všechny generace
- trampolíny a další adrenalinové atrakce
- rozsahem unikátní lanové centrum
- přes půl kilometru podzemních chodeb
- nádherný, rozlehlý hrad
- nápadité houpačky, lanovky a tobogány
- minizoo a lesní naučná stezka
- množství plácek pro piknikování
- parking zdarma

PARK MIRAKULUM, Topolová 629, 289 24 Milovice (Nymburk)
Otevírací doba v roce 2013: út–ne 10.00–18.00
Tel.: 734 154 484, park@mirakulum.cz, www.facebook.com/parkmirakulum

Hlavní partner parku:
ČESKÁ POJIŠTOVNA

Produktový partner parku:
Lipánek

Patron ležení nauky:
VLS

Hlavní mediální partner:
PiGy.cz

Partneři:
Oficiální dopravce
CineStar

Mediální partneři:
ZOOM
deník
JUNIOR

www.mirakulum.cz